

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 63. Cardinales Rohanius & Bissyus de acrioribus contra Refractarios
remediis adhibendis a Papa certiores facti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67649)

Sæc. XVIII.
A. C. 1718.

§. LXIII.

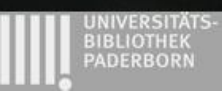
*Cardinales Rohanius & Bissyus de
acrioribus contra Refractarios
remediis adhibendis a Papa
certiores facti.*

Cum ergo Pontifex Refractarios ad *Dorsann.*
sinceram Constitutionis acceptatio- *Journal.*
nem nec rationibus, nec monitis aut *p. 421. &*
minis reduci posse cerneret, allunde *seqq.*
vero eandem Constitutionem ab uni-
verso Orbe Christiano & potissima Gal-
licanorum Præsulum parte velut Ec-
clesiæ legem fuisse acceptatam sciret,
proin ad paucorum genium explicatio-
nes dare haud consultum crederet, hinc
non aliud supererat remedium, nisi ut
Renitentes canonica severitate ad offi-
cium redigere tentaret. Eapropter a
Bentivolio Parisiensi Nuntio suo, qui
contra Opponentem sine mora procedi,
Pontificem ex Dei ac conscientiae lege
obstrictum esse rescripserat, excitatus,
die vigesima quarta Augusti ad Regium
Regni Moderatorem literas dedit, in
quibus eidem gravissimam illam, quæ
ipsum ad asperiora contra Refractarios
remedia adegisset, necessitatem aperuit:
idipsum etiam die vigesima tertia
ejusdem Mensis ad Cardinales Roha-
nium & Bissyum rescripsit, simulque,
Hist. Eccles. Tom. LXIX. Zz quod

Sæc. XVIII. quod ad horum Cardinalium literas
 A. C. 1718. responsum dare distulisset, sese excu-
 sans, subjunxit, quod ipsa rei sum-
 mæ gravitas moram persuaserit, atque
 eatenus responsum protrahere compu-
 lerit, ut plenius verbo & opere eorum
 postulatis satisfacere, mentemque hæc
 in re suam, quod ipsi imprimis exopta-
 verant, apertius eis declarare valeret.
 Non est autem, prosequatur Ponti-
 fex, quod Vobis, qui omnia nostris, con-
 siliis nostrorum, quam hætenus tenuimus,
 rationem pluribus edifferamus, satis enim
 unicuique vestrum perspectum est, jam dudum constitu-
 tum Nobis fuisse acrioribus stimulis ma-
 num admovere ad eos excitandos, qui
 eidem nostræ Constitutioni sese opponere
 renuerunt, postquam scilicet tenuissime
 adhibita leniora remedia nihil proficere,
 atque iis non solum contumaces ad debitam
 ipsi Constitutioni obedientiam minime adduci,
 sed potius in pravitate sensus sui pertinacius
 firmari: simplicibus vero & incautus gravissima
 salutis pericula ac certam perniciem parari
 comperissemus: Atque propositum nostrum non
 tam ingenitæ Nobis Mansuetudinis amor, quo
 severitatem Animadversionis ægre adduci solemus,
 (qui tamen plerisque forsitan etiam vobis
 ipsis ejusmodi

Sæc. XVIII.
A. C. 1718.

re immoderatioꝝ videri potuit) quam renovata sæpius dilectissimi in Christo Filii Nostri Philippi Ducis Aurelianensis istius Regni Rectoris officia, qui constanti restituendæ pacis desiderio inducias a Nobis identidem postulavit, necnon spes expugnandæ mitioribus consiliis contumaciæ, quæ a nonnullis ostentata Nobis plus æquo animo blandiebatur, hucusque retardaverunt. Cum autem tot, ac tanta nostræ vestræque charitatis testimonia, atque intenta memorati Philippi Ducis ac Rectoris studia effectu, quem sperabamus, penitus caruerint, integrum Nobis non est diuturniori cunctatione officium Pontificiæ sollicitudinis procrastinare, pluribus præsertim Catholicæ Ecclesiæ illustribus Episcopis, summum Religionis discrimen ob oculos nostros ponentibus, graviterque testantibus, silentio nostro mala ingravescere, Novatorum audaciam efferri, Bonorum autem pro Dei causa conatus infringi & debilitari. Itaque, in eam tandem sententiam devenimus, ut omnibus ex unaquaque natione, quæ sub cælo est, Christi fidelibus palam faciamus, quo loco Nos & hæc sancta Sedes habeat, habendosque a cunctis iudicet eos, qui Apostolicam præfatæ Constitutionis doctrinam & auctoritatem

Sæc. XVIII. tem debita submissione suscipere detre-
A. C. 1718. ctaverint, atque a præclaris obedientiæ
 vestræ totiusque Ecclesiæ exemplis re-
 cesserint. Id porro præstabimus datis
 ad universos Christifideles literis pro-
 pediem evulgandis, quarum summam
 Venerabilis Frater Cornelius Episcopus
 Carthaginensis Nuntius isthic nosse
 vobis communicabit. Volumus novum
 vobis præbere fiduciæ & benevolentiae
 nostræ argumentum, quo etiam para-
 tiores ad felicem curarum nostrarum
 exitum consuetam operæ vestræ sedu-
 litatem, fidemque opportunius conferre
 possitis: præsertim vero, ut eidem Phi-
 lippo Duci ac Rectori gravissimam il-
 lam, quæ Nos ad aliquanto asperiora
 remedia adegit, necessitatem aperitis,
 simulque, ac potissimum ejus gratia
 hoc ipso qualiscunque severitatis ex-
 perimento paternam lenitatem maxime
 a Nobis retentam fuisse demonstratis.
 Non tam enim literæ nostræ supradictæ
 debitas contumaciæ pœnas intente-
 bunt, ut vobis, ubi primum eas lega-
 tis, liquidum erit, quam cæcipienti-
 bus lumen admovebunt, viamque stet-
 nent, qua rectum unitatis & salutis ite-
 ingredi, & insistere valeant, ac Re-
 gnum istud ab earum calamitatum
 periculis eripere, quas ejusmodi dissi-
 dia parere consueverunt. Cæterum
 quæ-

quemadmodum in tanta hujusce negotii Sæc. XVIII.
 asperitate maximo Nobis solatio fuit, A. C. 1718.
 quod Gallicanorum Episcoporum cæ-
 tum pietate, & sapientia illustrium in-
 dissolubili filialis obsequii vinculo Apo-
 stolorum Principis Cathedræ conjun-
 ctum videremus &c.

§. LXIV.

*Opponentibus per Pontificis sententiam
 a fidelium communione separati.*

Postea Pontifex sententiæ, qua Op- Act. publ.
 ponentes ab Ecclesiæ communione Const. p. 416.
 segregavit, die vigesima octava Augusti Bull. Magn.
 nomen suum apposuit, hancque Bul- Clem. XI.
 lam octava Septembris die publice Ro- pag. 205.
 mæ in acie Campi Floræ, aliisque con-
 suetis locis affigi jussit. Erat autem
 illius titulus: *Clementis divina Providen-
 tia Papæ XII. literæ ad universos Christi
 fideles datæ adversus eos, qui Constitutioni
 Sanctitatis suæ, quæ incipit: Unigenitus,
 anno incarnationis Dominicæ 1713. sexto
 Idus Septembris editæ, debitam obedientiam
 præstare hæcenus recusarunt, aut in po-
 sterum recusaverint.* In hac tamen Bulla
 Pontifex provide nec Noaillium nec
 alios nominabat, partim ut eorum fa-
 mæ parceret, partim ut si interea obe-
 dientiam præstitissent, hac pœna com-
 prehensi, non censeantur. Hujus vero
 Constitutionis tenor erat sequens:

Zz 3

„Pa-